

Мотиви към Решение № 1340 от 20.08.2021 г., постановено по АНД № 638 по описа за 2021 г., ПРС, XXVI н.с.

Районна прокуратура – гр. П. е внесла Постановление с предложение за освобождаване от наказателна отговорност на обв. А. П. Х. с ЕГН: ***** за извършено от него престъпление по чл. 343, ал. 1, буква „Б“, пр. 2-ро, вр. чл. 342, ал. 1 НК.

В проведеното съдебно заседание Представителят на държавното обвинение поддържа депозираното постановление, като намира обвинението за доказано от обективна и субективна страна. Счита, че са налице положителните предпоставки, установени в чл. 78а, ал. 1 НК, поради което предлага Съдът да освободи обвиняемия от наказателна отговорност, като му наложи глоба в размер под средния предвиден в закона, като същият да не бъде лишаван от право да управлява МПС.

Защитникът адв. С. заяви, че са налице предпоставките за освобождаване от наказателна отговорност по отношение на обвиняемия Х. и се солидализира почти изцяло със заявеното от прокурора, като поиска единствено размерът на глобата да бъде в минимален размер.

Обвиняемият Х. заяви, че е съгласен с казаното от своя защитник, като по време на последната си дума поиска да му бъде наложено административно наказание глоба и да не бъде лишаване от право да управлява МПС.

Съдът, след преценка на доказателствата по делото, от фактическа страна намери за установено следното:

Обвиняемият А. П. Х. е роден на 04.01.1976 г. в гр. П., с адрес с. Т., обл. П., ул. „Х.Б. № 3, ****, с българско гражданство, със средно образование, неженен, работещ, неосъждан, ЕГН *****.

Наказателното производство е било образувано по реда на чл. 212 ал. 1 от НПК на 07.12.2019 г. и се води срещу обвиняемия А. П. Х., ЕГН ***** за извършено престъпление по чл. 343 ал. 1 б. „б“ пр. 2-ро вр. чл. 342 ал. 1 от НК. На същия е наложена МНО „Подписка“.

В хода на разследването е била установена следната фактическа обстановка:

Обвиняемият Х. бил правоспособен водач на моторно превозно средство с категории С, В, М, АМ, ТКТ, като до 07.12.2019 г. не бил санкциониран за извършени нарушения на ЗДвП.

На 07.12.2019 г., около 8.00 часа А.Х. управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „Ситроен“, модел „С 2“ с рег. № ****, като тръгнал от дома си в с. Т. в посока гр. С., насочвайки се към АМ „Т.“, като достигнал до пътния възел за магистралата, намиращ се до с. Т., в района на км 126+100 в посока гр. С.. На мястото, на което пътната лента се присъединявала към АМ „Т.“, вдясно от платното, бил поставен пътен знак „Б 1 – Пропусни движещите се по пътя с предимство“.

Обвиняемият бил сам в лекия автомобил. Времето било облачно и влажно, температурата на въздуха била - 1.8 градуса по Целзий, пътната

настилка била мокра, а видимостта била добра. А.Х. навлязъл с управлението на него автомобил в ускорителната лента на АМ „Т.“, като се движел в посока от изток на запад със скорост при навлизането си в ускорителната лента от около 62.43 км/ч, но не съобразил, че в северната скоростна лента на магистралата по това време се движел лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег. № ****.

След като изминал кратко разстояние (от около 30-31 метра) в ускорителната лента, обвиняемият загубил контрол върху управлението на автомобила, като предната част на лекия автомобил „Ситроен“ навлязла в северната скоростна лента на АМ „Т.“, а автомобилът продължил движението си в посока от североизток към югозапад. В този момент по въпросната северна скоростна лента на АМ „Т.“ се движел лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег. № **** управляван от свидетеля А.А., а като пътници в превозното средство се возели свидетелят Т.К., който бил заел предната дясна седалка, а зад него на задната дясна седалка била пострадалата Д.К.. Поради навлизането на автомобила „Ситроен“ в северната скоростна лента на магистралата, траекторията му на движение се пресякла с тази на автомобила „Рено“, управляван от обвиняемият, като разстоянието между двата автомобила било около 29-30 метра и след около 1.03 сек. настъпил удар между превозните средства, който бил неизбежен.

В хода на досъдебното производство били назначени и изготвени автотехнически експертизи. Съгласно заключенията на изготвените по делото автотехническа експертиза и допълнителна автотехническа експертиза, ударът настъпил по широчина – на около 4-4.2 м северно от ориентира върху платното за движение на АМ „Т.“; по дължина – на около 5.8-6,20 м западно от въпросния ориентир, за какъвто в протокола за оглед на местопроизшествие била определена края на тревната площ, граничеща на запад с асфалтова настилка от крайната западна част от разделителен остров, който започвал с надлез над ж.п. линия на изток и завършвал именно с тревната настилка. В момента на удара скоростта на движение на л. а. „Ситроен“ с рег. № **** била 74.33 км/ч, а на л. а. „Рено“ с рег. № **** била около 96,42 км/ч, като от техническа гледна точка не били налице условия, които да са налагали движението на въпросните превозни средства да е било със скорост по-ниска от установената. Ударът настъпил в предната дясна врата на лекия автомобил „Ситроен“ и в предната дясна част на автомобила „Рено“. След настъпилия удар лекият автомобил „Ситроен“ продължил движението си в посока от североизток на югозапад, завъртял се около вертикалната си ос, ударил се с предната си дясна част в мантинелата след южната лента, след което продължил да се върти и се ударил със задната си дясна част в същата мантинела и преустановил движението си, а лекия автомобил „Рено Меган Сценик“ продължил движението си, като се отклонил наляво в южна посока, ударил се в мантинелата след южната лента, отклонил се надясно в северна посока и се установил на място.

Основните причини за настъпилото пътно транспортно произшествие

от техническа гледна точка са, че А.Х. управлявал лекия автомобил „Ситроен“ с рег. № **** по начин, който не е бил безопасен - загубил контрол върху движението на автомобила / чл. 20 ал. 1 от ЗДвП – „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“/, в резултат на което навлязъл в скоростната лента на платното за движение на АМ „Т.“ в момент, в който това не било безопасно, тъй като по нея се движел л. а. „Рено Меган Сценик“, управляван от свидетеля А.А. /чл. 6 т. 1 от ЗДвП – „Участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“; чл. 56 от ЗДвП – „Водач, който навлиза на автомагистрала, е длъжен да пропусне движещите се по нея пътни превозни средства, а който иска да напусне автомагистралата, трябва своевременно да заеме място в съответната пътна лента за излизане от нея“/.

В резултат на удара между двете моторни превозни средства, пострадалата свидетелка Д.К. получила множество наранявания и била откарана в УМБАЛ „Св. Георги“ гр. П. за оказване на медицинска помощ. Останалите участници в настъпилото ПТП, а именно обвиняемият, свидетелят Атанасов и свидетелят Кожухаров не получили сериозни наранявания.

За случилото се били уведомени компетентните органи и на мястото на настъпилото между двата автомобила произшествие пристигнал екип на сектор „Пътна полиция“ към ОД – МВР – гр. П., в състав свидетеля И.Г. и колегата му Лило Нешев, които събрали първоначални данни за настъпилото произшествие и за участниците в същото. При пристигането им на местопроизшествието, свидетелите установили, че водачът на л. а. „Ситроен“ с рег. № **** е А. П. Х. и същият навлизайки на автомагистрала "Т." от пътен възел с. Т. не пропуснал движещият се направо по магистралата л. а. „Рено Меган Сценик“ с рег. № **** в резултат на което настъпило процесното ПТП. Полицейските служители запазили местопроизшествието до пристигане на екип на МВР. Полицейските служители тествали водачите на двата автомобила, а именно обвиняемият и свидетеля Атанасов за употреба на алкохол, като резултатите и на двамата водачи били отрицателни. Пред полицейските служители А.Х. обяснил, че не е успял да овладее автомобила и навлязъл в лентата за движение по магистралата, вследствие на което настъпил удар с лекия автомобил „Рено“.

В хода на досъдебното производство била назначена и изготвена съдебно-медицинска експертиза. Съгласно заключението ѝ по писмени данни № П-19/2020 г. по описа на МБАЛ „Пазарджик“ АД вследствие на настъпилото ПТП на пострадалата Д. Р. К. ѝ било причинена средна телесна повреда – счупване на гръбначен прешлен, което причинило трайно затрудняване на движението на снагата по смисъла на чл. 129 от НК за около 8-12 месеца от датата на травмата при правилно и обичайно протичащ оздравителен процес. На К. били причинени също така счупване на 3-ти и 4-

то леви ребра и малък излив в левия К.Д. синус, които наранявания по естеството си представляват временно разстройство на здравето, неопасно за живота по смисъла на чл. 130 ал. 1 от НК за около 22-25 дни, както и разкъсно-контузна рана на лицето, която по естеството си представлявала временно разстройство на здравето, неопасно за живота по смисъла на чл. 130 ал. 1 от НКЛ за около 9-11 дни. Въпросните увреждания се квалифицират като леки телесни повреди по смисъла на чл. 130 ал.1 от НК, които в случая се поглъщат от по – тежката такава и са несъставомерни по така повдигнатото обвинение, като имат значение единствено при индивидуализиране на наказанието.

Така възприетата от Съда фактическа обстановка се установява от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, а именно: показанията на разпитаните свидетели – И.Г., Т.К., А.А., Д.К., , справка за съдимост, характеристична справка, изготвените съдебни експертизи, както и от събраните в хода на съдебното следствие доказателства - обяснения на обвиняемия Х..

От показанията на свидетелите Д.К., А.А. и Тодоров Кожухаров – първата е пострадала, а вторият и третият са били преки очевидци на ПТП-то, както и от обясненията на обвиняемия Х. се установява механизмът на ПТП, както и участниците в него. Тези показания изцяло си кореспондират с показанията на свидетеля И.Г., който е бил част от пристигналия на място полицейски екип.

Съдът кредитира събраните по делото писмени доказателства, доколкото същите са приобщени по предвидения в НПК ред, като следва да се отбележи, че в нито един етап от производството не са били оспорени от страните по делото.

От копия от резултати от образна диагностика се установява какви увреждания са били причинени на пострадалата К., като същите се допълват от история на заболяването, които писмени доказателства за послужили и за изготвянето на съдебно-медицинската експертиза по делото.

От протокола за оглед се установяват настъпилите щети по леките автомобили, както и в какво положение са се намирали същите.

Справка от национален институт по метеорология и хидрология се установява, че температура е била „– 1.8 по целзий“.

От справката за съдимост се установява, че обвиняемият е неосъждан.

От справката за нарушител/водач се установява, че обвиняемият е правоспособен водач, като до преди процесния инцидент няма други нарушения по ЗДвП и ППЗДвП.

От констативен протокол за ПТП с пострадали лица се установява какво е било разположението на участниците в същото.

Съдът кредитира заключенията на представените по делото съдебни експертизи, като компетентно изготвени от лица с необходимия опит, като същите са отговорили на поставените въпроси.

От заключението на изготвената автотехническа и допълнителна

автотехнически експертизи се установява, че ударът настъпил по широчина – на около 4-4.2 м северно от ориентира върху платното за движение на АМ „Т.“; по дължина – на около 5.8-6,20 м западно от въпросния ориентир, за какъвто в протокола за оглед на местопроизшествие била определена края на тревната площ, граничеща на запад с асфалтова настилка от крайната западна част от разделителен остров, който започвал с надлез над ж.п. линия на изток и завършвал именно с тревната настилка. В момента на удара скоростта на движение на л. а. „Ситроен“ с рег. № **** била 74.33 км/ч, а на л. а. „Рено“ с рег. № **** била около 96,42 км/ч, като от техническа гледна точка не били налице условия, които да са налагали движението на въпросните превозни средства да е било със скорост по-ниска от установената. Ударът настъпил в предната дясна врата на лекия автомобил „Ситроен“ и в предната дясна част на автомобила „Рено“. След настъпилия удар лекият автомобил „Ситроен“ продължил движението си в посока от североизток на югозапад, завъртял се около вертикалната си ос, ударил се с предната си дясна част в мантинелата след южната лента, след което продължил да се върти и се ударил със задната си дясна част в същата мантинела и преустановил движението си, а лекия автомобил „Рено Меган Сценик“ продължил движението си, като се отклонил наляво в южна посока, ударил се в мантинелата след южната лента, отклонил се надясно в северна посока и се установил на място.

Основните причини за настъпилото пътно транспортно произшествие от техническа гледна точка са, че А.Х. управлявал лекия автомобил „Ситроен“ с рег. № **** по начин, който не е бил безопасен - загубил контрол върху движението на автомобила / чл. 20 ал. 1 от ЗДвП – „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“, в резултат на което навлязъл в скоростната лента на платното за движение на АМ „Т.“ в момент, в който това не било безопасно, тъй като по нея се движел л. а. „Рено Меган Сценик“, управляван от свидетеля А.А. /чл. 6 т. 1 от ЗДвП – „Участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“; чл. 56 от ЗДвП – „Водач, който навлиза на автомагистрала, е длъжен да пропусне движещите се по нея пътни превозни средства, а който иска да напусне автомагистралата, трябва своевременно да заеме място в съответната пътна лента за излизане от нея“/.

От заключението на изготвената медицинска експертиза се установява, че на пострадалата К. вследствие на настъпилото ПТП на пострадалата Д. Р. К. й било причинена средна телесна повреда – счупване на гръбначен прешлен, което причинило трайно заТ.няване на движението на снагата по смисъла на чл. 129 от НК за около 8-12 месеца от датата на травмата при правилно и обичайно протичащ оздравителен процес. На К. били причинени също така счупване на 3-ти и 4-то леви ребра и малък излив в левия К.Д. синус, които наранявания по естеството си представляват временно разстройство на здравето, неопасно за живота по смисъла на чл. 130 ал. 1 от

НК за около 22-25 дни, както и разкъсно-контузна рана на лицето, която по естеството си представлявала временно разстройство на здравето, неопасно за живота по смисъла на чл. 130 ал. 1 от НКЛ за около 9-11 дни. Въпросните увреждания се квалифицират като леки телесни повреди по смисъла на чл. 130 ал.1 от НК, които в случая се поглъщат от по – тежката такава и са несъставомерни по така повдигнатото обвинение, като имат значение единствено при индивидуализиране на наказанието.

При така установената по несъмнен начин фактическа обстановка, Съдът сче, че с деянието си обвиняемият е осъществил, както от обективна, така и от субективна страна състава на престъпление по чл.343 ал.1, б.“б“, пр. 2-ро, вр. с чл.342 ал.1 от НК за това, че на за това, че на 07.12.2019 г., на АМ „Т.“ км 126+100 посока гр. С., обл. П., при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Ситроен“ с рег. № ****, е нарушил правилата за движение, а именно:

-чл. 6 т. 1 от ЗДвП – „Участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“;

-чл. 20 ал. 1 от ЗДвП – „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“;

-чл. 56 от ЗДвП – „Водач, който навлиза на автомагистрала, е длъжен да пропусне движещите се по нея пътни превозни средства, а който иска да напусне автомагистралата, трябва своевременно да заеме място в съответната пътна лента за излизане от нея“ и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Д. Р. К., ЕГН *****, изразяваща се в счупване на гръбначен прешлен, причинило трайно заТ.няване на движението на снагата за около 8-12 месеца.

От обективна страна: засегнати са обществените отношения, осигуряващи безопасността на транспорта. Изпълнителното деяние е извършено чрез действия - чрез тях подсъдимият е нарушил посочената разпоредба от ЗДвП. В резултат на неспазването ѝ на пострадалата са били причинени две средни телесни повреди, като по този начин е настъпил и изискуемият от закона вредоносен резултат.

От субективна страна деянието е извършено по непредпазливост – подсъдимият не е предвиждал настъпване на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

Налице са всички обективни съставомерни признаци на престъплението, а именно - противоправно поведение, изразяващо се в нарушаване правилата за движение, тези нарушения са в пряка причинна връзка с ПТП и увреждането на пострадалата.

Видно от приложената по делото справка за съдимост обвиняемият не е осъждан и не е бил освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а НК. С оглед на изложените фактически и правни изводи са налице материално – правните предпоставки обвиняемият да бъде освободен от наказателна отговорност за извършеното от него престъпление по чл.343 ал.1, б.“б“, пр. 2-ро, вр. с чл.342 ал.1 от НК,

като му бъде наложено административно наказание "глоба" по реда на чл. 78а НК. Обвиняемият е пълнолетно лице, не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78а НК, престъплението е извършено умишлено и за него НК предвижда наказание „лишаване от свобода до три години" или „пробация", като не са налице отрицателните предпоставки на чл. 78а, ал. 7 НК. Разпоредбата на чл. 78а, ал.1 НК предвижда административно наказание глоба в размер от 1000 до 5000 лева.

При индивидуализирането на административното наказание "глоба" съдът отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства самопризнанието на обвиняемия и указаната след местопроизшествието помощ, добрите характеристични данни, липсата на нарушения по ЗДвП, като не се отчетоха каквито и да били отегчаващи вината обстоятелства. Като отегчаващи вината обстоятелства се отчетоха множество леки телесни повреди причинени на пострадалата К., които се поглъщат от причинената средна телесна повреда и не са част от престъпното деяние.

При определяне размера на глоба, следва се взе предвид и получаваният от обвиняемия месечен доход в размер от 700 лева.

Съдът е на мнение, че за постигане целите на наказанието не следва на основание чл.78а, ал.4 вр. чл. 343г във вр. чл. 37, ал.1, т.7 от НК, А.Х. да бъде лишен от право да управлява МПС, тъй като същият, откакто е правоспособен водач няма съставени АУАН и наказателни постановления. Също така след настъпването на произшествието той е оказал помощ на пострадалата.

Предвид и гореизложеното на обвиняемия А.Х. следва да се определи наказание глоба в размер от 1 200 лева, като същият не бъде лишен от право да управлява МПС, като Съдът намира, че именно това наказание съответства в най-пълна степен на целите на наказанието установени в чл. 36 НК. Размерът на глобата е ориентиран към минималния размер, но не е равен на минимума, доколкото както беше посочено и по-горе е налице отегчаващо вината обстоятелство.

На осн. чл.189, ал.3 НПК обвиняемият А.Х., със снета по делото самоличност, беше осъден да заплати по сметка на ОД на МВР гр. П. направените разноски по делото в размер на 573 лева.

По изложените мотиви съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: